

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 27. De contemptu mundi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

fit medium aptissimum ad gloriam Dei reparandam, tuamque procurandam, si Christo similem reddideris. Martius.

Semetipsum exinanivit formam servi accipiens. Propter quod & Deus exaltavit illum. Philipp. c. 2. v. 79.

Intolerandæ superbæ est, ut, ubi exinanivit se Majestas, vermiculus inflatur. Bern. 1. de Orat.

DIES XXVII.

De Contemptu Mundi.

I.

UT Mundum contemnamus, sufficit eum nôsse. Magni eum æstimamus, quia eum non cognoscimus. Mundus Christum contemnit, & odio ab eo diffidet: an nos, qui Christiani sumus, post hac nobis honori ducere possumus, quòd Mundi simus amici? Christus nihil adeò cum verbis, tum Exemplis prædicat, ut Mundi corrupti contemptum, nihil magis nobis commendat, quàm ut ei placere non cupiamus. Attendite, inquit, ne justitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis. Te faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua. Cùm or-

ra-

Martius.

Ueris, intra in cubiculum tuum, & ora Patrem tuum in abscondito; ut ipse solus sit testis orationis tuæ, quemadmodum solus ejusdem scopus est. Tota pœnitentiæ tuæ austeritas in seipso sit abscondita. Si artis cujusdam arcanum tibi committitur, id eò fit, ut illud tegas, & hominum oculis subducas; Hi enim similes sunt oculis basilisci, qui venenato suo aspectu interimunt.

II. Christus Dominus imperare sibi non potest, quin reprehendat vanam Apostolorum oblectationem ob applausus, qui ipsorum Zelo & miraculis fiebant: ostendit ipsos, majorem timendi, quàm sibi blandiendi rationem habere, atque idem inanis gloriolæ desiderium, quod diabolum ad inferorum barathrum præcipitârat, etiam ipsos in eandem conijcere miseriam posse: In Mundo, inquit: *Reges gentium dominantur eorum, & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic: sed. qui major est in vobis, fiat sicut minor & qui præcessor est, sicut Ministrator, ne se decipi, aut falso sublimitatis Mundanæ splendore oculos sibi perstringi patiantur. Et alibi eis ostendit, id, quod magnum hominibus videtur, frequenter non vile duntaxat, sed & abominandum coram-*

Luc. 22.

Luc. 16.

Martius.

coram Deo esse, & proin non tantum contemptus, sed & horroris scopum esse debere. An tibi de hac veritate persuasum est? si persuasum tibi esset, forsne adeo fascinatus ab omnibus ijs, quæ grandia dicuntur? hic tamen est articulus fidei. Hunc si vel credere, vel infidelem esse, necesse est, pauci profecto in Mundo verè erunt Christiani. esne tu eorum unus?

III. Christus Dominus Mundi contemptum efficacius adhuc suis Exemplis, quam axiomatis docuit. *Non quero*, inquit, *gloriam meam*. Imò eam nihili pendendo, si eam gloriæ Patris mei comparem. Si gloria Christi, quatenus Homo est, nihili pendere debet, quid de gloria omnium hominum sentiendum? Iste, qui ignominiam Mortis suæ omnibus adeo notam reddere voluit, prodigia Nativitatis suæ in paupertate alicujus stabuli, & in tenebris noctis occultavit: Zelum suum, & admiranda naturæ dona officinæ fabrilis obscuritati triginta ipsos annos inclusit. Cum à Patre suo in publicum prodire iussus esset, homines bardos, nullis naturæ dotibus præditos, nullis meritis conspicuos, ac proin authoritatis Magistro suo conciliandæ incapaces discipulos elegit. In magnis civitatibus rarò comparuit, non

Ioan. 8.

v. 45.

S

fa-

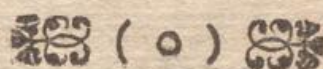
Martius,

facile cum opimatibus, semper ferè cum pauperibus versatus. Ubi prodigia paravit, eorum splendorem precibus ad Patrem directis temperavit: ea, ne publicarentur, sæpe prohibuit: non rarò applausibus, quos illa ipsi conciliabant, fugâ se subduxit. anne major Mundi contemptus inveniri potest? Atque id tantò magis stupendum est quantò magis Christus Dominus omne gloriæ genus merebatur; quantòque ea minùs ipsi periculi afferebat. Verùm is prototypon nostrum esse, suoque Exemplo nos contemptum gloriæ docere debuit tantopere nobis funestæ?

Erubescere, quòd hactenus aestimaveris, ac dilexeris Mundum, qui Christum contempsit, & odit, & ab eo contemptus fuit.

Nolite diligere Mundum, neque ea, quæ in Mundo sunt. *Io. 2. v. 15.*

In momento cuncta ista prætereunt: & sæpe honor sæculi abiit, antequam venisset. *Ambros. in Lucam.*

DIES